No és prémer un botó

L'Spar Citylift Girona ha de remar per refer-se d'un inici sense encert ni tensió (21-8 en 14 minuts, amb 2/24 tirs)
La defensa zonal encalla el Promete i l'increment del ritme ensorra un equip en quadre

La victòria és de l'Spar Citylift Girona i això és el que comptarà sobretot si a partir d'avui el partit d'ahir consta com un inexplicable incident de recorregut. Perquè l'Uni havia tingut posades en escena dubtoses, però en dues temporades amb Surís no se li recorda un inici tan pobre, tan mancat de tensió competitiva. Perquè, per molt bé que defensi el rival, un equip amb tensió no falla 22 dels primers 24 tirs. Alguna cosa semblant ja va passar en la primera volta a la pista del Guipúscoa (amb derrota final). El Promete és el penúltim i sí, va ser tot voluntat i entusiasme, però en el minut 3 ja havia perdut un puntal per lesió (Knight) i només tenia set jugadores disponibles. No té res d'especial que no resistís l'acceleració de l'Uni en la segona meitat, però ahir va tornar a quedar demostrat que sumar una victòria no és tan senzill com tocar un botó.

DesconegutEs fa difícil recordar una primera meitat tan fluixa de l'Uni. En realitat, no hi va haver per on agafar-la. L'equip local, amb un esperit defensiu encomiable, va sobreposar-se a la lesió de Leslie Knight, encara amb el marcador verge. Ja només li'n quedaven set, de vàlides i, a més, Vanessa Gidden i Sofia Silva es van carregar amb dues faltes aviat. Però tant se val. L'Uni no veia anella de cap manera. Fallant els tirs oberts alliberats va invitar l'equip local a tancar-se a dins –també per protegir-se de les faltes i pensant en una rotació mínima–. Els sis punts en el primer quart eren tan pobres com el 2/18 en tirs de camp i les 6 pèrdues, i l'intent tímid d'apujar línies en defensa dels últims tres minuts complicava l'atac local, però no donava res més.

En el segon quart, abans d'anotar un tir de camp l'Uni encara en va fallar sis més (2/24). El 21-8 (14') era molt inquietant. Traoré perdia pilotes una rere l'altra i va tornar Evans. Però el que va arribar va ser per fi el primer triple (després de vuit errades), de Mendy (23-14). Jovanovic el va replicar però l'Uni ja tenia on agafar-se: a les primeres transicions des de la primera línia (Núria Martínez i Mendy) i al bonus –des de molt viat– del Promete, al qual ara ja li costava atacar llarg tal com exigien les seves circumstàncies. Però, posades a no dominar, l'Uni no tenia ni el rebot per córrer. Si només perdia 30-27 era perquè del Promete no en rajava més.ReconegutLa segona meitat va tenir dues novetats: molts minuts de defensa zonal de l'Uni i el canvi de marxa habitual. Estava clar que el Promete –per bé que es refugiés també en una zona, més conservadora que altra cosa– no el resistiria i així va ser. Primer avantatge gironí (30-32), quarta falta de Robinson i primers símptomes de col·lapse local (36-41) perquè en l'intercanvi de bàsquets –des de dins i per fora– i en un quart sense faltes, el Promete tenia les de perdre. Traoré va rematar el quart amb un triple (46-51) i en l'últim quart la verticalitat de Rosó i Mendy (50-60) i la presència d'Alminaite complicant la nit a les pivots d'un equip sense tiradors van garantir un desenllaç calmat.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 26-02-2018 Pàgina 25

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1347231-no-es-premer-un-boto.html